Alfiemio. Okulta scienco, kiu per ĥemiaj procedoj k magiaj formuloj serĉis la ŝtonon de la saĝuloj k aliajn ĥimerojn.

*Alia. 1 Diferenca, malsama: li estas lute ~a ol li estis ; la rezultato estis tute ~a ol ni esperis; kun la tempo la formo de la lingvo eble estos ~a ol tiu, pro kiu ni nun laborasZ; nun ŝia rideto estis ~a ol mateneZ; ~aj domoj, ~aj homojZ; ~lokeZ; ~tempe; ~vorte; ~vestiĝi. Rim. Se alia estas akompanata de negacio. oni povas post ĝi uzi indiferente ol aŭ krom : la kongreso ne povos elekti ian ~an lingvon krom lingvo artaZ; mi ne alportados oferojn al ~aj dioj krom la Eternuloz; la diletanteco ne povas esti io ~a krom aldono, ornamo de la vivoZ: ne scii ~an lingvon krom sia propraZ: nia tuta vivo estas nenio ~a ol konstanta incensado pro lia honoroz, 2 Dua el du personoj aŭ grupoj : krei malamon inter unuj gentoj k ~ajZ; unuj ridas, ~aj ploras; helpiz, kompreni unu la ~anZ; tiuj fratoj fariĝis tute fremdaj unuj al $\sim ai^{2}$. 3 (pron.) $\sim$ a homo, $\sim$ ulo, proksimulo : ne kondamnu ~an, oni vin ne kondamnosz; ne moku mizeron de ~a. ĉar baldaŭ venos viaZ. ~e. 1 Alimaniere : nekomprenite, li metis ~e la demandon; paroli ne ~e ol kun ironia ridetoz. 2 En kontraŭa okazo; se ne : obeu, ~e vi estos punata; ~e oni pensos, ke ni ĉiuj havas tiun ideonZ. o~. Io ~a: tio kaj ~oZ; la sperto baldaŭ montris tute alionZ, ~igi. Fari ion ~a, ŝanĝi, modifi: por ke oni ne rekonu lin, li ~igis sian voĉon (Kp TRANSformi). Inter~e. Inter ~aj aferoj. Rim. La vorto alia k ĝiaj derivaĵoj estas nun ofte konsiderataj kiel simplaj vortoj apartenantaj al la tabelo de korelativoj (iu, ia, tiu, tia, ĉiu ktp). Kvankam tia uzado ne estas tute korekta, oni renkontas ofte la vortojn aliu (iu ~a), alies (de iu ~a), aliel (~maniere), alie (~loke), aliam (~foje).

alianco. Regna interligo.

Alibio. Pruvo, ke akuzito estis aliloke ol ĉe la loko de la krimo, kiam ĝi estis plenumata.

Aligatoro. Amerika krokodilo, kiu atingas eĉ longecon de 5 metroj.

Alineo. 1 Malplena interspaceto, kiun oni metas inter unu frazo k la antaŭa, komencante ĝin ĉe la sekvanta linio. 2 Peco de la teksto entenita inter du malplenaj interspacoj.

aliteracio. Efekta ripetado de sama aŭ parenca konsonanto ĉe la komenco de vortoj aŭ de silaboj : ordo bezonas ordonon; lukli firme, forle, fajre; samaj aspiroj kaj esperoj; vibras vok' en vaga vento; laboro donas liberon.

alizo . Frukto de alizarbo. ~arbo. Veg. el la fam. de rozacoj (sorbus aria).

* Alko. Norda cervo kun larĝaj kornoj (cervus alces).

alkalo² **₹.** Nomo de kelkaj metalaj oksidoj kun samaj reakcioj (potaso, sodo, kc). ~(ec)a. Havanta saman reakcion, kiel ~o. ~oldo. Organika ~eca substanco (kafeino, kokaino, morfino).

Alkoholo C²H⁶O. Fluaĵo ricevita el distilado de vino, greno k diversaj fermentintaĵoj. ~aĵo. Trinkaĵo enhavanta pli aŭ malpli da ~o (= brando). (Kp ebriigaĵo.) ~ismo. Malsana stato kaŭzita de trouzado de ~aĵoj.

Alkovo. Enĉambra litniĉo, iafoje fermebla per kurtenoj aŭ pordo.

Almanako. Libro enhavanta kalendaron, kun astronomiaj sciigoj, priveteraj antaŭdiroj k diversaj informoj.

*Almenaŭ (adv.). 1 Ne malpli : por iri vi bezonos ~ tri horojn. 2 Se ne aliaj : eĉ se vi obeas, ~ mi kontraŭstaros tiun ordonon.

*Almozo. Mondonaco, monhelpo al malriĉulo: petadi ~onZ. ~I, ~petiZ. (tr) Peti ~e. ~ulo. Homo, kiu petas pri ~o. ~isto. Homo, kiu vivas per ~oj. ~donema. Volonte k malavare donanta ~ojn.

*Alno. Arbo el betulacoj (alnus).

Alooz. Veg., kies rezino estas laksiga (aloe).

alojo 〒. Miksaĵo de kunfanditaj metaloj. Kp AMALGAMO.

alonĝo £. Papera folio, kiun oni aligas al kambio sur kies dorsa flanko ne plu estas loko por ĝiroj.

alopatio² . Medicina doktrino, kontraŭa al la homeopatio, k kuracanta per kontraŭaĵoj.

alopecio 🐺. Tuta aŭ parta senhareco.